

1962. január elseje óta dolgoznak együtt. Ha azt mondjuk rólok, hogy szocialista brigád, ez csak részben fedi a valóságot. Úgy ének együtt mint egy nagy család. 11 testvér, 11 nő. Székelyük a Széchenyi Tejivó. A család neve »Zója szocialista brigád«.

S hogy a megtisztelő címre rászolgáltak, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a panaszkönyvbe három éve csak dicséreteket írnak a vendégek, s még nem fordult elő leltárhány. A tervet mindig 100 százalékon felül teljesítik.

— Persze, nem ment mindig olyan simán a dolog, mint most — mosolyodik el a brigád vezetője, Lakatos Istváné. — Vannak olyan tagjaink is, akiket más üzletekből úgy küldtek

Virágot „Zójáéknak”

ide, mint rossz munkaeót. Itt bebizonyították, hogy nem igaz. Csak — egy kicsit elgondolkozik — bízni kell az emberekben...

— En is itt lettem ember. Itt, ebben a kollektívában éreztem hosszú idő után újra azt, hogy szükség van rám — meséli Molnár Istváné. — Családi gondjaim voltak. Mással nem törődtem velem, de itt támogattak, segítettek.

Először egymás háttamögött panaszokdát a vezetőknél.

»Nem tisztítja le a pulcot, a »tányérok mosatlanok voltak«. Most már csak mosolyognak rajta, és élve mutogatnak egymásra, amikor szóba kerül.

— Te is.
— Te is.
— Ha esetleg valamelyik elfelejt valamit, ami ritkán fordul elő — nem is tudok róla, elintézik egymás között — mondja a vezetőnő.
— Nem félnek a munkától. Gyakran látják a vendégek a konyhaszemélyzetet a presszógép mellett, vagy éppen fagyaltot mérni.
— Segítünk egymásnak, ez természetes — szól közbe ismét Molnár Istváné.
S már elfelejtették, hogy három éve ez nem is volt olyan természetes.
— Hogyan birkóznak meg a zsörtölődő vendégekkel?
— Aki ide jár, nem zsörtölődik, esetleg

siet. Akkor soron kívül kiszolgáljuk, természetesen az előtte várakozó vendégek engedelmeivel.
— Mit csinálnak szabad idejüknél?
— Moziba, színházba járunk. Együtt.
Idős néni lép az üzletbe, egyik kezét a hátamögött tartja, s csak fél kézzel szedi elő a pénztárcáját.
— Egy teát és egy kalácsot kérek.
— Tessék várni, megmelegítem, mert már nem olyan forró, ahogy szeretni tetszik — mondja a kiszolgálónő.
A néni egy csokor vörösrózsát húz elő a háta mögül, s átnyújtja a kiszolgálónőnek.
— Virágot Zójáéknak — aztán még hozzátesszi: — A kedvességükért...
K. A.

Újítási díj — haszon nélkül

Egy műveletből kettő lett, egy bér helyett két bért fizettek ki. Vajon hol itt a gazdaságosság? És mind ezért 12 ezer forintot adott ki a vállalat a két újítónak. Pedig az újítás nem vált be. Amikor köztöltük az igazgatóval körülményeit, kiadta az utasítást a régi technológia visszaállítására.
A levélrészletet a Falemezgyár egyik dolgozója írta. Az írást, amely alá becsülettel odaírta nevét és lakcímét, panaszos levélnek nevezzük. Tekinthejük azonban inkább felszólalásnak közügyben, mivel az eset, amelyről beszámol soraiban, nem egyedülálló.

Kalap. Hat hónapon át így szárad a deszka a szabadban. Amikor letelik a hat hónap, s elérte a fa a 30 százalékos kritikus nedves-ségtartalmat, kocsikra rakják, s viszik a besslerbe, a mesterséges szárítóba.
A máglyatető védi a deszkahalmot az időjárás viszontagságaitól. Ezért a tetőnek használt lapok megromlásának, eldeformálásának, meggörbülésnek, Ez népgazdaságunknak kár, mivel ezek a bútortalpyártáshoz már nem használhatók fel.

Az új technológia nem vált be

Igy csinálták ezt régen, mivel nem volt más megoldás és rövid két hónap megszaktítás után ilyen a természetes deszkaszáritás maj technológiája is.
— Az újítás lényege az volt, hogy megmentsük ezeket a tetőnek használt deszkalapokat — mondja Szabó Lajos, a falemezgyár főmérnöke. — Ketten adták be elképzelésüket, amelyet elméletileg jónak találtak, s így műszaki kivitelezésével egy technológusunkat bíztuk meg. Az ő neve később oda került a két elméleti újító mellé.
A műszakilag már kidolgozott újítás nagy vonalakban a következő:
A mesterséges szárítóba hordott máglyák tetejét félretették, s amikor a fajtának és méretnek megfelelő új máglyát raktak, ezeket a deszkalapokat a nyersképzés közé helyezték. Az elképzelés szerint a nyers faanyag között a meggörbült tetőnek használt lap kiegye-

nesedik. Az előzetes kalkuláció szerint ezzel a módszerrel jelentős mennyiségű fát menthettek volna meg a népgazdaságnak.
— Elméletileg, műszakilag jó a megoldás; csak éppen a gyakorlatban nem valósítható meg a mi körülményeink között — mondja a főmérnök.
Az előkalkulációban számoltak a máglyatető többletszori megmozgatásának békülönözésével, s így nem ez a többletmunka okozta, hogy visszatértek a régi technológiára. A megmentésre szánt tetőlapok kis halmokban heverték a deszkatér területén, de hogy méretre és fajtára megegyező nyersmáglyába kerülhessenek, arra kiszámíthatatlan ideig kellett volna várakozniuk.

A szakemberek gondja

Az újítást két hónapig alkalmazták körülbelül. Nem számították meg ki, mennyi hasznot hozott ez idő alatt, csak egy dolog vált nyilvánvalóvá: a módszer itt nem jó, vissza kell térni a régi technológiára.
A három újító — a panaszos levél írója számokban tévedett — felvette elgondolásáért a honoráriumot. A vállalat meg kidobta az összegezt az ablakon. Ki fizeti meg most már az újítási díjat? Hiszen maga az újítás valószínűleg nem fedezi még az eddigi kiadásokat sem.
Ki fizeti meg ezt és a hasonlóan kárba vesztett újítási díjak összegét? Gondolom, a szakemberek, az újítási felelősök gondja kihámozni, felülvizsgálni a benyújtott elképzeléseket.
M. E.

A szabálysértés — pénz

Felesleges számla kétévi összege 200 ezer forint

A szabály — szabály, a szabálysértés — pénz. Senki se higgye azonban, hogy az államnak valami kedves jövedelem, amit polgáraitól különböző hanyagságokért, kötelességmulasztásért, gondatlanságból eredő kártevésért, kisebb közösség-ellenes vétségekért »bevasal«. Örömmel lemondana erről, mert ellenértéke csupa-csupa fegyelmezett, kötelességűdó, a szabályokat és rendeleteket maximálisan tiszteletben tartó állampolgár lenne.

mindenki, ha több tisztelettel él a társadalmi együttélés szabályai, mások jogai iránt.

A tipikusabb esetek

Érdekes böngészni a számok között, hogy lássuk, a szabálysértés milyen típusai fordulnak elő gyakrabban. Az alábbi két év mérlegén a társadalmi tulajdon rovására elkövetett szabálysértések képviselnek legnagyobb számot. Tavaly 309, azelőtt 181 esettel »vezetett« ez a minőség. Utána a közegészségügyi, köztisztasági szabályok megsértése következ 77, illetve 164 rendben. Sok embert kaptak szabálytalan vagy orvhalászatlan, a honvédelmi és légórtalmi kötelességek elmulasztásán a két év átlagában kb. 60—60). Negyvenkilenc esetben szabtak ki tavaly a szabálysértési előadók pénzbüntetést vásárlók megkárosításáért, s 41 szülőt büntettek meg, mert gyermeke iskoláztatási kötelességét semmibe vette. A házirend megsértéséért 1963-ban 48-an, étel- és italhamisításért 17-en, árdrágításért ketten fizettek.

A számok „magyarázata”

A szabálysértések jellege nem árulokodik arról, hogy kik és hol követték el. Legtöbb szabálysértés az iparban és a közlekedésben történt — 1963-ban számszerint 434. Kilencvennégy esetben értelmiségi, 80 esetben nyugdíjas, 54 esetben mezőgazdasági dolgozókat marasztaltak el.
A két esztendő statisztika

kája alkalmat ad bizonyos összehasonlításokra is — jólehet a számszerű változásokat nem foghatjuk fel tendenciaként. Egyik évről a másikra majdnem megkétszereződött a társadalmi tulajdon elleni s ezzel együtt az iparban történt szabálysértések száma, ugyanakkor jó felére csökkent a közegészségügyi, köztisztasági mulasztások, vétkek aránya. A fokozott ellenőrzés miatt kevesebb volt tavaly az étel- és italhamisítás, mint azelőtt, de megugrott a vásárlók megkárosításának statisztikai oszlop.

A számok összessége azt »magyarázza«, hogy együttesen kevesebb volt a szabálysértés tavaly, mint 1962-ben, s így a kirótt büntetések összege is csökkent. Bár csak így lenne az idén is! Bárcsak lemondhatnánk már a pénzzel fegyelmelés, rendreutasítás eszközéről!
Sz. S. I.

Képzőművészeti kiállítás Ruzsán

Érdekes kiállítás nyílt Ruzsán: Major István a Képzőművészeti Alap által zsűrizett mintegy 30 képét állította ki a párházban.
A képek még a laikus számára is könnyen két csoportra választhatók. Az egyik csoportot azok alkotják, amelyeket a művész előző munkahelyén, Nagymaroson alkotott. Ezek zömmel a Duna-kanyart és környékét ábrázolják. Nagyrészt olaj és tojástempera képek, melyeken érzik a müncheni festőiskola — ahol Major is szerzte képzettségét — szín-szeretete. A Nagymarosi ősz című képe érdemel ezek közül említést, amely némi Cezanne-hatásra enged következtetni.

Ezekkel a kicsit tanulmány ízü képekkel szemben az Alföldet ábrázoló képei már azt sejtetik, hogy a művész itt a Szeged környéki tájon találta meg művészetének tárgyát, s a pasztellenben azt a technikát is, amellyel leginkább ki tudja fejezni magát. A lágyabb tónusú alföldi képei közül talán legjobban sikerült az Este. Egy tanyá téli estén. Ablakából kiviláglik a lámpa fénye. A téli est hideg-ridegségét állítja itt szembe a családi otthon ablakán kiszűrődő lámpafény melegségével.

Árokspart című képe a semlyékesek szélén viruló alföldi füzesek csendes idilljét ábrázolja. Igazi alsótanyai ízü képe a Szántás, amelyben talán leginkább eltalálta azt az egyedi tónust, amely a sívóhomokos alsótanyai föld legfőbb jellemzője. Egy kis romantika érződik a Felhős égbolt című képen.

A régi módszer

A falemezgyár deszkaterén hatalmas halmokba rakva szárad a felfűrészelt fűz- és nyárfadeszka. Egy máglyába lehetőleg azonos fajtájú és hosszúságú deszkákat helyeznek el. A máglyákba rakott lapokat ezután leborítják, lefedik az úgynevezett máglyatetővel, ami nem más, mint e célra használt desz-

A hal-göngyöleggtől az absztrakt szatyorig

A tápéi gyékényesek új cikkei

A hírneves tápéi gyékény-szövények egyre korszerűbb cikkek készítésére térnek át. Több mint fél évezreden keresztül, egészen a legutóbbi időkig szinte semmit nem változott cikkek formája.
Az első nagy változás körülbelül a XV. században következett be a tápéi gyékény-szövényben. Annak idején még a halászat volt az egyik fő foglalkozás. A szótt halat gyékény göngyölegben szállították Aradra, Temesvárra, s még Fiuméba is. Az ottani kereskedőknek annyira megtetszett ez a csomagolás, hogy később már hal nélkül is vásároltak ilyen göngyöleget. Így alakult önálló mesterséggé a gyékény-szövény, illetve a csomagoló-eszköz, majd a szatyorkészítés. Évszázadokig készítették az úgynevezett molnárszaty-

rokat, amelyeket liszt-ürü mértékűen is használtak. Mindezeket a helybeli háziipari szövetkezet vezetői állapították meg, könyvtárakban, levéltárakban kutatták, annak reményében, hogy az ősi mesterség dokumentumait, eszközeit a születőfélben levő tápéi falu-múzeumban az utókorra hagyhatják.
Az évszázados, hagyományos formák között azonban Tápén is újat tör magának a mai kor ízlése. A régi típusú szatyrok mellett már ovális, trapéz, legújabbban pedig valóságban absztrakt formájú készítéseket is készítenek a hazai és külföldi vásárlóknak. Ez utóbbinak érdekessége, hogy szinte véletlenül sikerült a szabálytalan, meghatározatlan forma kialakítása, s végül ennek lett nagy sikere.
A legújabb újítást most a strandcikkek készítésénél vezették be. Már bevezették a »Nápfény« nevű gyékény-heverők szövését, amelyek néhány mozdulattal füles strandtáskává csukhatók össze. Újfajta, pántos strandpapucskok készítését is megkezdték, ezekből rövidesen 15 000 párat adnak át a kereskedelemnek. Nyugat-Németországba 36 000, strandfülkévé alakítható gyékény-szövetet, Angliába pedig 8000 modernvonalú strandtáskát szállítanak.

Dobó Balázs

A Szegedi Szabadtéri Játékok igazgatósága szerződéssel alkalmaz

asztalosokat

meghatározott időre, mel-lékfoglalkozásban is. Jelenlékezés az igazgatóságon, Klauzál tér 3. sz. alatt.
K. 282

Csalót, verekedőt ítélte el a bíróság

A szegedi járásbíró dr. Lippay László tanácsa három bűntényben hozott ítéletet. Miklós Péter 40 éves, Tápé, Tisza sor 21. szám alatti lakos, többszörösen büntetett előéletű, csalás miatt állt a bíróság előtt. Munkahelyét gyakran változtatta, utoljára 1963 decemberében a vasöntődét önkényesen hagyta el. Ettől kezdve nem dolgozott, a mindennapi italtól való család úján teremtette elő. Nem létező tüzelőjét, szálmáját, sertést kinalta eladásra s ügyfeleitől előlegelet vett fel.
Tizenegy embertől mintegy ötezer forintot csal ki. A pénz nagyrészt italtól fordította. A bíróság hatrendbeli folytatólagosan visszaesőként elkövetett csalás, ötrendbeli csalással elkövetett tulajdon elleni büntetés és közveszélyes munkakerülés miatt két év és tízhónapi szabadságvesztésre ítélte, valamint négy évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától. Egyben kötelezte a bíróság Miklós Pétert kény-

szerelvónó kezelésre. Az ítélet nem jogerős.
Négyrendbeli folytatólagosan elkövetett erőszakos természetelleni fajtalanág és folytatólagos megrontás miatt a bíróság egy év és négyhónapi szabadságvesztésre ítélte Mezei László, Szeged, Széchenyi tér 8. szám alatti lakost. Az ítélet jogerős.
Súlyos testi sértésben mondta ki bűnösnek a szegedi járásbíró Borbély István, Szeged, Gép utca 3. szám alatti lakost, a 10-es AKÖV rakodómunkását. Január 21-én a Takaréktár utcai Halászcserében Csurgó József szerelőtől 100 forintot kért kölcsön. Csurgó átadta a pénzt, majd megmondolva, vizsakérte. Borbély István nem adta vissza, hanem leütötte Csurgó Józsefet, aki súlyos sérülést szenvedett. A bíróság 10 hónapi szabadságvesztésre ítélte a verekedőt és két évre tiltotta el a közügyek gyakorlásától. Az ítélet jogerős.

Május 15-től húsz fűszerüzlet lesz nyitva vasárnap

A szegedi városi tanács végrendelet bizottságának határozata alapján a kereskedelmi osztály május 15-től módosítja az üzletek vasárnapi nyitvatartását. Eszerint május 15. és szeptember 15. között Szegeden 20 tejet árusító üzlet van nyitva vasárnaponként és természetesen a tejen kívül egyéb élelmiszert is árusítanak.
Az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat áruáíli közül reggel 7 órától 9 óráig az 1-es (Petőfi Sándor sugárút 63.), a 12-es (Kossuth Lajos sugárút 71.), a 17-es (Vedres utca 11.), a 24-es (Csongrádi sugárút 36.), a 31-es önkiszolgáló (Kölcsy utca 5.), a 32-es (Kálvária sor 2.), a 46-os önkiszolgáló (Petőfitelep XI-es utca 703.), az 53-as önkiszolgáló (Április 4. útja 67.), az

66-os önkiszolgáló (József Attila sug. 62.), az 58-as (Földműves utca 1.). Továbbá a vasárnaponként rendszeresen nyitvatartó üzletek, a 8-as önkiszolgáló (Széchenyi tér 6.) reggel 7-től 10 óráig, a 29-es önkiszolgáló (Marx tér 4.), a 62-es önkiszolgáló (Sziléri sugárút 32.), a 66-os (Marx tér) reggel 6-tól 9 óráig és a Szent István téri 123-as számú pavilon 6 órától 10 óráig lesz nyitva.
A Szeged- és Vidéke Körzeti Földművesözüvetkezet üzletei közül a következők tartanak nyitva vasárnaponként 7-től 9 óráig: 1-es vegyesbolt (Petőfitelep, I. utca 106.), 2-es vegyesbolt (Mihálytelek, Felszabadulás utca 52.), 10-es vegyes (Középfasor 50.), 37-es tejbolt (Szent István tér), 38-as tejbolt (Párizsi körút).